

[Tom Behnke]

det er et godt og et menneskeligt forslag, som ministeren har fremsat, nemlig at lade flygtninge deltage i de daglige gøremål i centrene. Det vil holde mange flygtninge i sving, og dermed vil vi undgå mange af de følgeproblemer, der ellers kan opstå, som hr. Helge Adam Møller også var inde på.

Den afgrænsning af de arbejdsopgaver, som flygtninge kan udføre, og som ministeren har lagt ind i forslaget, fremstår for mig at se som en god afgrænsning, og vi har ikke for nærværende specielle kommentarer til den, men vil selvfølgelig følge nøje med i, hvad man sætter dem til. I den forbindelse er det vores appel til ministeren, at tilsvarende ordninger startes på alle centre snarest muligt, så det ikke kun bliver en ordning for mennesker med midlertidig flygtningestatus.

Alene den besparelse, der ligger i forslaget, kan jo få julelysene frem i en Fremskridtsmands øjne, selv om vi kun er i starten af november måned. Der er tale om en ikke uvæsentlig besparelse, når udgiften til den enkelte flygtning går ned fra 29.500 kr. pr. måned til 14.200 kr. pr. måned, altså mere end en halvering.

Også ideerne om undervisning af flygtninge kan vi støtte i Fremskridtspartiet. Det er ikke uvæsentligt, at flygtningenes færdigheder vedligeholdes og forbedres, så de står godt rustet, når de skal tilbage igen. Der kan undervises i mange ting, som flygtningene kan bruge, når de kommer hjem, men jeg vil her foreslå, at der lægges vægt på undervisning i rydning af landminer og andre minetyper. Vi ved i dag, at der ligger mere end 1 million landminer strøet rundt omkring i det tidligere Jugoslavien, og hvis der ikke er folk til at fjerne disse miner, vil vi i mange år efter krigens afslutning høre om ulykker, hvor folk kommer alvorligt til skade. Jeg skal derfor appellere til ministeren om, at der lægges særlig vægt på netop uddannelse af minører.

Sluttelig skal jeg kommentere forslagets del om slækkelse af kravene for familiesammenføring. Der står, at familiesammenføringen skal gælde nære familiemedlemmer, hvis der foreligger særlige humanitære grunde. I den forbindelse er det væsentligt at få slået fast, hvilke nære familiemedlemmer der tales om. Skal det kun være ægtefæller og børn, og hvad skal alderen på de pågældende børn være? Det er li-

geledes væsentligt at få nogle eksempler på, hvad man forstår ved grunde af særlig humanitær karakter, for det vil gøre det meget nemmere at forholde sig til forslaget.

Alt i alt er vi således positivt indstillede; vi har altså disse små og få forbehold, bl.a. vedrørende slækkelse af kravene vedrørende familiesammenføring, men jeg regner med, at ministeren enten i dag eller under udvalgsbehandlingen kan redegøre for disse få og små spørgsmål.

Peter Duetoft (CD):

Overraskende nok kan også CD støtte dette lovforslag. Det er klart, at vi også synes, det er meget vigtigt at holde folk i gang. Mange ulykker skyldes nok, at man kommer til et center og derefter går rundt og ingenting foretager sig, deri er vi helt enige.

Jeg mener også, det er meget vigtigt at forberede flygtninge til hjemkomsten. Jeg skal ikke gå ind i en debat om den ene eller den anden slags undervisning, det må man jo nok tage stilling til på hvert enkelt center, alt efter hvad man føler der er behov for netop det sted, og hvad den type flygtninge, der er netop her, kan være med til. Nogle af de forsøg, der har været rundt omkring med f.eks. at rykke centre ud i mere udprægede landbrugsområder, så de flygtninge, der selv er landbrugere, kan fastholde deres færdigheder, er jo også meget relevante og en meget seriøs måde at gå ind i arbejdet på.

Når jeg så har sagt alt det positive, må jeg komme med én bemærkning, der ligesom er en lille orm, der gnaver allerinderst i sjælen, og det er selvfølgelig, hvad prisen er for alt dette her. Bliver prisen, at den tætte kontakt mellem asylcentre og lokalbefolkningen bliver kappet over? Det har selvfølgelig en vis effekt, at mennesker arbejder på et center og oplever, hvad slags mennesker asylansøgere er og mange andre forskellige ting, og derfor vil jeg godt bede ministeren om at opfordre både centrene ledelse og de implicerede organisationer til, at man på anden måde fastholder kontakten mellem disse mennesker og lokalsamfundet. Det kan jo være ved at tage del i alle mulige forskellige organisationsarrangementer eller selv holde åbent hus, eller hvad det nu måtte være. Jeg synes bare, det er vigtigt at fastholde, at der skal være en kontakt mellem dem,